

A Rechnitz Család

A képen anyám, Geiringer Zsigmondné [szül. Rechnitz Valéria] és a családja látható: középen áll a nagyanyám, anyám anyja, a jobb oldalán áll anyám bátyja a feleségével és a fiukkal, a bal oldalán apám, anyám és én. A szüleim Szombathelyen éltek, az anyai ág Krakkóból került oda, az apai talán Burgenlandból, van egy olyan hely, hogy Geiring. A Geiringer Vilmos, a nagyapám már Szombathelyen élt, játék- és hangszerüzletük volt, és onnan kaptam az első hegedűmet. Hat-hét éves lehettem, és egy nagyon ismert hegedűművész, aki Hubay tanítvány volt, Bárdos Alice, ő tanított. [Bárdos Alice, Szende Lászlóné, hegedűművész, koncentrációs táborban pusztult el.] Nekem nem voltak testvéreim, egyedül voltam, akkor is és most is. Szombathelyen elemibe jártam, zsidó iskolába, és egy negyed évig gimnáziumba, az nem volt zsidó iskola. A családuk nem volt igazán vallásos, az apám apja, volt vallásos inkább, a többiek nem, már az apám sem. Miután a

szüleim elmenekültek Szombathelyről, és én ott maradtam [az anyai nagymamával maradt Szombathelyen], a zsidóság annyiból volt téma, hogy egyszer egy évben elmentünk a zsinagógába, és a nagyanyám nővérének, a Regina néninek a házában ünnepeltük az ünnepeket. Az apai nagyszüleimmel annyiban tartottuk a kapcsolatot, hogy pénteken mindig oda mentünk vacsorázni, és ott a nagypapa imádkozott, és mindig liba volt a vacsora. Zsidók voltunk, és tudtuk, hogy zsidók vagyunk, hittanra jártam és zsidó elemibe, de ez nem játszott szerepet az életünkben. Az anyukámnak két testvére volt, az Irénke és a Gyuri bácsi [Rechnitz György].